

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

48 Rector in casibus permis potest transigere de bonis ecclesiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

si privatum ea 12. quæst. 1. concil. Trident. in cap. 1. §. omnino de reform. sess. 25, & Navar. in tract. de reddit. Eccles. quæst. 1. mon. 40. num. II.

45 Emphiteusis enim † est quædam alienationis species, Bart. post gloss. in l. Codicilli § constitutio nu. 3 ff. de leg. 2. cap. nulli de reb. Eccles. non alien. Alexand. in conf. 104. num. 5. lib. 3. & Bero in conf. 91. nu. 46. Et † emphiteusis, livellum, locatio perpetua, & similia sunt simoniaca, quæ omnia sub eodem verbo emphiteusis continentur, licet in aliquibus differant, Bart. in l. finita, §. si de vestig. libis, nu. 9. & 10. ff. de damn. infest. & Ias. in l. 1. nu. 41. & 42. C. de jur. emphit. ac bonorum ecclesiasticorum alienatio est de Papæ reservatis ex supra allegatis. Vnde † quidquid tenuerint Bald. & Ias. supra citati, arguendo à fisco ad ecclesiam, eorum opinio, ubi agitur de emphiteusi ecclesiastica, non subsistit, nam Bart. Accur. Cyn. Spec. Holt. & Io. And. quo citat, & sequitur Ias. in l. 2. num. 118. & 119. C. de jur. emphit. floruerunt ante Pontificatum Pauli II. à quo emanavit dict. extravag. ambitionis de anno 1468. quam nec Ias. ipse vidit, quare dictorum docto. opinio cù semper bonis ecclesiasticis ab eodem Paulo II. per dictam constitutionem aliter postea fuerit cautum, est reprobata, quia hujusmodi opinionis fundamenta, si quæ exstabant per eandem perpetuam constitutionem funditus furent eversa.

48 Cum enim, † ut dictum fuit, bonorum ecclesiasticorum alienatio Pontifici sit reservata, nullo modo rectores ecclesiasticum possunt illa per inseminationem, vel contractum emphiteusicum, eodem in-

consulto, distrahere, ut in eadem extravaganti ibi, necnon inseminationem, vel contractum emphiteusicum, præterquam in casibus à jure permisso in dict. cap. non libeat Papal. 12. quæst. 2.

49 Nec pacta † qualijacumque in instrumento contra juris communis dispositionem apposita servare tenetur: Est enim à jure prohibitum pauperium, quod, ob non solutionem canonis emphiteuta expelli non possit, quoniam † cessante per biennium, etiam quod emphiteuta non fuerit interpellatus, cum hoc casu dies statuta pro homine interpellat, justè peterit expelli, prout etiam in casu venditionis domino irrequisito, ut cap. fin. de locat. ubi etiam Abb. num. 13. l. fin. C. de jur. emphit. & Dec. in conf. 164. num. 1. vers. secundo principaliter verba enim extravagantes sunt clara ibi, in casibus à jure permisis excludentes omnia, quæ à jure prohibentur, & concessiones aliter factæ nullius sunt roboris, vel momenti, ut in eadem extravag. §. si quis autem, etiam si fuerint pacta juramento firmata; quia † juramenta contra constitutiones Apostolicas facta sunt illicita, & non servanda, cap. significavit, & cap. gravis de cens. Bero in cap. si quis presbyterorum num. 23. deret. eccl. non alien. & interminis alienationis bonorum ecclesiasticorum, idem Bero. conf. 92. num. 1. 2. 5. & 7. vol. 1. Aret. conf. 114. num. 3. & 4. Rodoan. de rib. eccl. non alien. quæst. 29. num. 9.

Quando autem Pontificis auctoritate facta sit emphiteusi concessio, ut fieri solet in forma, si in evidenter, juxta dispositionem dictæ extravagantis ambitionis, quæ ut plurimum in litteris Apostolicis inseritur, tunc minime est dubandum.